

ler om, er da det sted, hvor jeg er her og nu, og hvordan byggeri påvirker den lokale natur, der er på stedet. Om det er 25 eller 735 rundtomkring i Danmark, kommer da ikke sagen ved overhovedet. Det er da ikke interessant, ikke for mig i hvert fald.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen spørger, om jeg kan bekræfte, at det er muligt at bygge inden for skovbyggelinjen. Nej, det kan jeg ikke, men jeg vil altså acceptere det, hvis det er muligt. Men jeg må også sige, at jeg deler ikke den frygt. Jeg tror ikke, det bliver tilfældet, for vi har jo statskov, vi har fredskov, vi har fredet skov, og så har vi endelig privat skov, og private, der har været så letsindige at bygge på landbrugsjord, skal ikke straffes for det, vil jeg sige. De skal ikke gå glip af nogen rettigheder, fordi de har været så letsindige at bygge noget, der pynter i vores natur.

Der var overhovedet ingen kat i den sæk, må jeg sige til hr. Carsten Hansen. Alt det, vi snakker om her, har jo stået i lovforslaget hele tiden. Jeg har ikke lukket nogen kat ud af nogen sæk, som om jeg havde holdt noget hemmeligt, når jeg siger, at nu bliver det muligt, og så er det i øvrigt utrolig træls at holde en kat i en sæk.

**Fjerde næstformand (Margrete Auken):**

Så er det hr. Keld Albrechtsen og derefter fru Pernille Blach Hansen. Jeg har også hr. Jørn Jespersen og hr. Carsten Hansen skrevet op, hr. Carsten Hansen for tredje gang, og nu kommer fru Elsebeth Gerner Nielsen også på.

(Kort bemærkning):

**Keld Albrechtsen (EL):**

Nu nævnte hr. Ole M. Nielsen tallet 240.000, som jo er det antal boliger, der kan blive tale om, og han sagde selv, at der nok kunne blive tale om 100.000 i praksis.

Men hvis det er tilfældet, vil jeg godt spørge hr. Ole M. Nielsen: Hvis man nu tager f.eks. Århus Amt, er det jo et typisk dansk landskab med spredte skove, marker, åer osv., og derfor vil det være sådan, at de eksisterende landbrugsbygninger i en lang, lang række tilfælde ligger inden for beskyttelseslinjerne for en å, en skov osv. Jeg vil godt bede hr. Ole M. Nielsen bekræfte, at sådan er det danske landskab simpelt hen indrettet, og derfor vil det, man foreslår her, få voldsomme konsekvenser.

Så kan jeg forstå på hr. Ole M. Nielsen, at uanset at man ikke kan overskue konsekvenserne af forslaget, har Kristeligt Folkeparti besluttet, at

det vil man under alle omstændigheder bare acceptere. Men kan hr. Ole M. Nielsen ikke bekræfte, at i forhold til alle de høje målsætninger om lovkvalitet osv. er det rent lovgivningsteknisk en gigantisk gang lovsjusk, at man vedtager noget sådant, når det jo tydeligt fremgår af vores debat med hr. Ole M. Nielsen, at han ikke kender rækkevidden af det, han vedtager?

(Kort bemærkning).

**Pernille Blach Hansen (S):**

Jeg ved godt, at hr. Ole M. Nielsen har et svagt punkt, når det gælder landbrugets forhold, og det er vel også derfor, han i denne sag ikke er så grøn, som han plejer at være, når det handler om miljøpolitik.

Men jeg synes, det er utrolig dejligt, at hr. Ole M. Nielsen nu siger, at det her vil måske nok betyde, at man gerne må bygge en bolig inden for en skovbyggelinje, og det har Kristeligt Folkeparti det helt fint med. Det er en ny politik. Er det virkelig Kristeligt Folkepartis opfattelse, at vi ikke længere skal friholde skovene, åerne og de større søer for byggeri i den nærmeste omegn? Kan det virkelig passe, at det er Kristeligt Folkepartis opfattelse? Det er jo konsekvensen af det, hr. Ole M. Nielsen lægger stemme til nu.

Og hvad med den uklarhed og usikkerhed, som Kristeligt Folkepartis ordfører selv har givet udtryk for? Bør den ikke komme miljøet til gode i en så stor sag, der risikerer at spolere nogle af vore fineste naturperler?

(Kort bemærkning).

**Jørn Jespersen (SF):**

Hr. Ole M. Nielsen formulerede sig som følger: Hvis man vil bygge en medhjælperbolig, skal man antyde en begrundelse for at gøre det. Det synes jeg i og for sig er et meget godt ordvalg, for det, man helt præcist skal gøre, er at sige, at man ejer over 30 ha, og derfor har man en automatisk ret. Hvis så kommunen siger: Jamen har du en medhjælper, så vil vi godt have navnet på vedkommende – ja, så kan man sige: Nej, jeg har ikke ansat nogen endnu, men jeg regner med, at jeg kan ansætte vedkommende, når boligen står der.

Kl. 16.30

Hvis det så viser sig, at det kunne man alligevel ikke – ja, så står man med en tom bolig, og så har man jo bygget i god tro. Man har ikke gjort noget forkert, og kommunen har givet byggetiladelsen, og så er der jo ikke mere at komme efter. Så kan man leje huset ud, og når man så se-